

Māra Madliena

Madlienas pagasta informatīvā lapa

Nr. 275

2015. gada Augusts

Bezmaksas

Gaismas iedegas un dziest. Tas iedegšanās mirklis ir skaists, žilbinošs. Tas izgaismo pasauli, kas bija nozudusi tumsas ēnā. Tāda kā piedzimšana, tāda kā cerība, tāda kā saule, kas agrā rītā tikko sākusī apspīdēt pasauli. Kā pieskāriens, kas nomierina satrauktu bērnu un ziņo, ka viss ir kārtībā, viss ir labi. Kā balss, kas pasaka kādu mīļu vārdu, kā dziesma, kas aizkustina.

Gaisma iedegas un piepilda telpu. Tas gaišais kā magnēts pievelk. Jauna diena, jauna dzīve, jauna pasaule. Jauni mēs, jauni apstākļi un notikumi... Gaisma iedegas, lai atklātu- viss ir kā no jauna. Viss mirdz un laistās, tik jāsaskata.

Gaisma iedegas un ļauj saskatīt kontūras, sejas, pasauli visapkārt. Pazūd gaisma un pasaules ārējais skaistums kļūst nenozīmīgs. Tieši gaisma dod iespēju acīm saskatīt skaistumu.

Gaisma iedegas un sasilda. Uguns

nāk ar gaismu un nes sevī siltumu. Cilvēka iekšējais siltums nāk ar labsirdību, tas silda nevis ķermeni, bet sirdi. Viss gaišais nāk ar gaismu, kas spīd, staro, laistās. Un tā gribās patverties tajā mirdzumā...

Gaisma iedegas un dziest....iedegas...un...dziest. Vai nav tādas vietas, kur tā ir pastāvīgi? Jo tieši dziestot sāk apjaust, cik ļoti nozīmīga tā ir bijusi-gaisma... Tieši tajā brīdī, kad zūd visvairāk sāk saprast, cik ļoti pietrūkst. Kamēr spīd, tikmēr ir pierasts- kad dziest...sāk pietrūkt.

Un kamēr visapkārt ir gaisma, lai tās nepietrūktu tad, kad tumsa!

Jo tieši tumsā, lai nepazustu, vajag kaut nedaudz gaišuma.

Tieši tumsā vajag visvairāk...

Mareks Liepa

No vasaras mācies mūžu dzīvot-
Mācies krāsas un siltumu krāt,
Katram dzīvotam mirklim,
Pieliekot mīļumu klāt.
/Ā.Elksne/

Apsveicam augusta jubilārus

Dzintars Krūmiņš	85
Juris Pūce	75
Irēna Liepiņa	70
Anīta Markevica	70
Anatolijs Baltacis	65
Kirils Sedojs	65
Daiva Lūse	55
Evī Vjaterē	50
Elīta Petrovska	50
Solveiga Mikucka	50
Dzintars Dukats	50

“Lienīte” Dziesmu svētkos

8 jūlijā jau agri no rīta sākās liela ro-
sība pie Madlienas kultūras nama,

kur miegaini, bet patiesi satraukti ar pilniem čemodāniem, sēdās autobusā lielākie „Lienītes” dejotāji un mūsu vadītāja Vineta. Tās pašas dienas vakarā uz Rīgu devās arī mazie „Lienītes” bērni. Iebraucot Rīgā varēja sākties 5 dienu garais piedzīvojums.

Vēl joprojām šķiet, ka nekas nav beidzies, šķiet, ka mēs vēl joprojām esam uz to pozitīvo emociju viļņa, sakairināto nervu sasprindzinājuma vadītī. Ir tāda sajūta, ka Dziesmu un Deju svētki paskrējuši kā viens elpas vilciens. Pārāk ātri un zibenīgi. Tā vien gribas pakavēties atmiņās, pārskatīt bildes un smaidīt...

Dziesmu un Deju svētkus viss kolektīvs gaidīja ar ļoti lielu satraukumu un prieku, jo tie, kuri vēl nebija bijuši uz tiem, tikai klausījās citu stāstos par to, kā tad īsti svētkos ir. Kā mazajiem, tā arī lielajiem dejotājiem pirmie mēģinājumi likās bezgala gari, bet patiesi interesanti, jo lielākajai daļai tas bija kaut kas jauns. Atklāti sakot, pirms braukšanas, bija kāda trīsoša sajūta pakrūtē – kā tur būs, kā tiksīm galā ar pašiem mazākajiem „Lienītes” dejotājiem. Viņiem taču jādejo veselas 6 stundas dienā! Kā laicīgi rītos pamodināsim visus mazulīšus, lai būtu paēduši un gatavi darboties pulksten 8:00 rītā. Par lielu pārsteigumu mums, visiem pieaugušajiem, nebija nekādu problēmu ar bērnu motivāciju. Visi cēlās un dejoja! Jāatzīst, ka mazākajiem nobira pa asarai, kad vajadzēja atlaist tēta vai mammas mīļo roku, bet uz deju laukuma gan mēģinājumos, gan koncertos visi dejoja. Kad mazie ķipari tika apmīļoti, nomazgāti, vakara pasaciņa izlasīta, viņi devās saldu sapnišu medībās. Un nu varēja sākties lielāko bērnu jautrības, jo kas par gulēšanu svētku laikā. Līdz naktij tika spēlētas spēles, dziedāts, protams, notika arī lavīšanās ārā no zāles uz pirkstu galiem nakts vidū, netraucējot mazo dejotāju miegu, lai paēstu līdzpaņemtos saldumus. Nogurums, brīžiem pamatīgs nogurums, bija visiem, bet tādas frāzes, kā- „Es negribu, es neiešu!” gan nebija.

Turpinājums 3. lappusē

Deju svētku burvība, laikam slēpjas tajā faktā, ka lielākā daļa tomēr, ja ne zinot, tad nojaušot, ka būs intensīvs mēģinājumu grafiks, liela slodze, tomēr uz to visu tiecās, jo tas ir tāds gandarijums pēc nogurdinošajiem mēģinājumiem, kuri notiek gandrīz jebkādos laika apstākļos, būt par daļu no visa lielā rakstu zīmējuma, kopējās dejas maģijas.

Kad karsēja saule, mēģinājuma starplaikos mazos atveldzējām ar nelielu mākslīgi veidotu lietiņu, metot gaisā saujās salietu ūdeni, kad bija vēsāks, satinām segās. Viņi smējās, bija patiesi priecīgi. Ja Jūs zinātu ar kādu degsmi un sirsniību mazie, gaidot savu uznācienu koncertos, stadiona kulisēs dejoja līdzīgu citu deju deju! Tas bija jāredz!

Taču vislielāko sajūsmu droši vien izpelnījās „Lienītes” rati. Ak, kas par ratiem mums bija! „Laimīgi! Es arī tā gribētu! Apstājieties, lai varu nobildēt! Cik Jūs esat forši!” – šādi komentāri sekoja, kad mazos ķiparus trijos ratos sasēdinātus ievēdām Daugavas stadionā. Apsargi mūs pazina, skatītāji apjūsmoja. Ieraugot bērnus, visu sejas atplauka smaids. Milzīgs lepnums un neizmērojams prieks. Mazie par ratiem bija tādā sajūsmā, ka stāvēja rindā, lai varētu pavizināties mēģinājumu starplaikos un vakaros skolā, kurā dzīvojam visu Dziesmu un Deju svētku laiku. Bērnu vārdā Paldies Vinetai par ideju un visiem vecākiem, kas neko neprasot un dizvreiz nedomājot, aktīvi iesaistījās un uzmeistaroja, laboja un uzlaboja ratus.

Protams, pēc labi padarīta darbiņa, pienākas arī atpūta. Brīvajā laikā

bijām Zoodārzā, līdz pilnībā nosmulētām mutēm ēdām saldējumu, kā arī izraisījām sasprindzinājumu McDonalds darbiniekiem. Viņiem pēc viena pasūtījuma ar n-tajiem bērnu komplektiem, vajadzēja sagatavot arī mūsu nedaudz mazāku, bet tomēr visai iespaidīgu pasūtījumu. Bērniem bija gan pidžamu ballīte, gan arbūza ēšanas ballīte, picu ballīte. Sajūsmu izraisīja tas vakars kad, pēc dejušanas stadionā, mazie bērni, pidžamiņās saģērbušies, pieprasīja deju dejas, kas bija svētku repertuārā. Tos var saukt par īstiem Deju svētkiem. Sajūtu, ka vajag deju vēl un vēl. Sajūtu, ka kopā deju ir prieks.

Nelielu neizpratni gan radīja fakts, ko uzzinājām naktī pirms svētku gājiena. Gājiens atcelts! Patiesībā jautājums „ko darīt” pastāvēja pavisam nelielu laiku! „Tas nekas! Mēs iesim tik un tā! Nedrīkst atņemt bērniem svētkus!” – tā teica Vineta un turpinājām pīt vai-

nagus.

Pēdējo svētku nakti arī lielākie deju deju izlēja pavadīt jautri. Kura gan meitene nav mēģinājusi iztēloties, kā tad tur īsti tie zēni izskatās ar uzkrāsotiem nagiem? Tad nu ar ķērās pie darba un puīšiem vienam pēc otra tika likts nakts meikaps. Kurš tika pie nokrāsotām lūpām, kurš pat pie skropstu tušas, lainera un acu ēnām! Tas bija fantastisks un arī smieklīgs brīdis, kad zēni piecēloties pēc brītiņa tikai apjautā to, ka viņi ir tikuši uzkrāsoti.

Un neskatoties uz to, ka dažiem lielajiem sāpēja kājas, ka iepriekšējā nakts daudziem bija negulēta pinot vainagus, gludinot tautas tērpa kreklus, ķerstot spokus, „Lienīte” gājienā gāja.

Nekas tik tiešām nav beidzies! Tie kādam „Lienītes” deju deju bija pirmie, kādam otrie un gribētos ticēt ne vienīgi Deju svētki. Tās ir jaukas emocijas, ko piedzīvoja „Lienītes” kolektīvs un, cerams, ka tās ir pamatīgi iespiedušās šo bērnu atmiņās. Viņi grib deju arī nākamajos Deju svētkos. Atliek vienīgi vēlēt – lai izdodas!

Un nobeigumā gribētos pateikt milzīgu Paldies gan bērnu, gan arī vecāku vārdā Tev, Vineta, par mīlestību, pacietību mācot deju mūsu bērnus, par negurstošu iedvesmu atrodot pareizos vārdus klusajās sarunās ar bērniem, par drošināšanos tik mazus deju deju vest uz lielo Rīgu uz Deju svētkiem. Kā Tev tas izdodas, mums vecākiem joprojām ir noslēpums!

Turpinājums 4. lappusē

Paldies arī par to ka ļāvi mums vecākiem ar lepnumu noskatīties kā mazie aug, ka ļāvi būt klāt un piedalīties. No visas sirds Paldies! Tas tik tiešām bija tā vērts! Tās pa pusei gulētās nakts tur Rīgā un sasprīngums pirms tam bērnu dēļ, bija tā vērts! Paldies par iespēju būt visiem kopā. Par iespēju bērniem izjust to, ka pat būdami pavisam atšķirīgās vecuma grupās, mēs visi vienmēr pārstāvam vienu kolektīvu, kuru veido dažādu vecumu dejotāji, vadītāja un bērnu ģimenes.

Tādas emocijas ir grūti aizmirst. Tādu emociju dēļ bija vērts! Tās emocijas vēl ilgi tiks smaidīt droši ne vienā vien sirdī..

Vinetai, mēs Tevi mīlam! Tu mums esi vajadzīga! „Lienīte” mums visiem bērniem un viņu ģimenēm ir vajadzīga!

“Lienītes” bērnu vecāki.

Kristīne - Bija gandarījums būt kopā ar lielajiem Lienītes dejotājiem, pavisam savādāka darbosšanās mēģinājums, salīdzinot ar iepriekšējiem svētkiem, vajadzēja mācīties to sajūtu, kad būt tuvu klāt un pievaktēt viņus, kad palaist un noskatīties no malas, paļaujoties, ka viņi paši mācēs atrast vietu, kur nostāties, lai izietu pareizi deju laukumā. Un viņiem viss izdevās lieliski! Prieks, ka mūsu kādreizējie mazie Lienītes dejotājiem jau ir izauguši par tik lieliskiem pusaudžiem!

Santa - Bij jauki! Ar mazajiem ģipariem izbaudīt tiešām tik brīnišķīgu laiku. Prieks par mazo izturību, lielo uzdevumu pildot... Lai arī daudzi, varbūt pēc dažiem gadiem, šos svētkus neatcerēsies, man bij prieks, ka varēju būt līdzās un izbaudīt deju svētku burvību un redzēt skaisto iznākumu

Agnese – Lielu,lielu paldies gribas teikt Vinetai par doto iespēju bērniem

piedzīvot daudz jauku brīžu dejojot. Pasākumi, ekskursijas, kuros esam piedalījušies, visu šo daudzgu kopā būšanas gadu laikā ir bijuši jauki, mīļi un pozitīvām emocijām bagāti. Un tikko Dziesmu svētki – tas bija kaut kas vienreizējs. Esam laimīgi, ka mums ir tāda kolektīva vadītāja kā Vineta.

Ogre Moto-Ski "TheMillenniumSeries" 3.posms Londonā, Basildonā

"TheMillenniumSeries" Eiropā lielākais peintbola turnīrs. Tiek organizēts katru gadu 4 posmos. Cīņa notiek starp komandām no visas pasaules 5 divīzijās - CPL, SPL1, SPL2, OD1, OD2, OD3. Lai varētu spēlēt spēcīgākajā divīzijā komandai jāsāk ar OD3 un katru gadu cīnoties par top vietām kopvērtējumā iegūst tiesības startēt augstākā divīzijā, tā sakot,

jāizcīna ceļš uz augšu. Šis turnīrs katru gadu pulcē vairāk kā 250 komandas no visas pasaules.

No 3.-5. jūlijam Lielbritānijā, Basildonā (United Kingdom, Basildon) norisinājās TheMillenniumSeries 3. posms. Šajā posmā dalību ņēma arī peintbola komanda no Ogres novada - Ogre Moto-Ski, cīnoties OD3 divīzijā, iegūstot 2. vietu 12 komandu

konkurencē no Vācijas, Lielbritānijas, Francijas, Itālijas un Portugāles komandām. Spēles formāts - spēles ilgums 8 minūtes, spēle ilgst līdz kādas komandas 2 uzvarām. Apakšgrupu spēlēs, Moto-Ski komanda parādīja labu sniegumu (no 5 spēlēm 3 uzvaras) un ar cīņās sparū iekļūstot tālāk pusfinālos, kur bija jāstājas pretī Vācijas komandai - BerlinDamage.

Vācijas komanda tika pārspēta ar rezultātu 2:1. Finālā bija jātiekas ar komandu no Itālijas Gladiatori Unicusan (kuri arī pašlaik ir OD3 kopvērtējuma līderi). Ar šo komandu mēs tikāties jau apakšgrupas izspēlē, kur ar rezultātu 1:2 sīvā cīņā zaudējām. Un finālu izspēlē rezultāts tāds pats 1:2. Jāpiebilst, ka šajā komandā spēlē pieredzes bagātāki spēlētāji arī no Amerikas un citu nāciju pārstāvji.

Kopumā rezultāts ļoti labs, domājams, ka rezultāts varētu būt bijis vēl labāks, jo pēc 1 dienas komandas kapteinis guva ceļa traumu, kas liedza pilnvērtīgi spēlēt, kā rezultātā tika veiktas krāsas izmaiņas un komanda negāja uz laukuma spēcīgākajā sastāvā. Velkot visam kopsaucēju, goda pjedestāla augstākais pakāpiens ir reāls un sasniedzams. Tāpat fināla rezultāts, 4. vieta S. F. Damaienselisboa no Portugāles, 3. vieta BerlinDamage no Vācijas, 2. vieta Ogre Moto-Ski no Latvijas un 1. vieta Gladiatori Unicusan no Itālijas.

Sīkāka informācija par turnīru: <http://www.millennium-series.com/>

Kārļa Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skola rīko papilduzņemšanu profesionālās ievirzes izglītības programmās:

Vizuāli plastiskā māksla un Instrumentālā mūzika (vijole, flauta, klarnete, saksofons), interešu izglītības programmās:

„Mazā mūzikas skoliņa”, „Instrumentālā mūzika”, „Mazā mākslas skoliņa”, „Studija” un „Tekstilstudija”.

Uzņemšana š.g. 27. augustā no plkst. 15.00-17.00;
1.- 4. septembrī no pl. 14.00-18.00.

Uz iestājesāmenu bērniem jāierodas ar vecākiem vai aizbildņiem, līdzīgi ņemot dzimšanas apliecību, vai pieaugušajiem – pasi. Iestājoties skolā, būs jānoslēdz izglītošanas līgums un jāiesniedz ģimenes ārsta izziņa.

Informācija pa tālr. 65039075; 28323898.

2017. gada 1. septembrī Madlienas vidusskola svinēs savu 45. dzimšanas dienu. Mācību iestādi ir absolvējuši daudzi talantīgi jaunieši, kuri mērķtiecīgi ir veidojuši savu karjeru. Sākot ar augusta numuru, katru mēnesi varēsiet lasīt Madlienas vidusskolas absolventu veiksmes stāstus, dzīves atziņas un atmiņas par skolas laiku.

Neapstāties un meklēt ko jaunu

1. rindā no kreisās: Inese Rūtiņa, Ināra Ārmale, Gunta Morozova, Rita Rābe, Daiva Lūse, Ina Leite. 2. rindā: Aivars Krūklis, Elmārs Ločmelis, Ainārs Osītis, Uldis Brālis, 2011. gada 23. jūlijs

Inese Rūtiņa (Rubene) ir Madlienas vidusskolas 1978. gada absolvente (4. izlaidums). Viņa vienmēr ir enerģijas pilns cilvēks, aktiviste gan skolā, gan vēlāk darbā. Inese dzīvi ir saistījusi ar pedagogiju un psiholoģiju. Šobrīd viņa ir psihoterapeite, kurai ir sava privātprakse Rīgā un Ogrē.

Ineses Rubenes (1960) bērnības zeme ir Madliena. Mācības meitene uzsāka 1967. gada 1. septembrī vecajā Madlienas skolā, kas atradās 2 km no centra Lielās muižas ēkā. Inese ceļu uz skolu mēroja kājām. Bija visiem zināms noteikums, ka ar autobusu brauca skolēni, kas dzīvoja Plāterē, jo visiem bērniem vietu nepietika. Spilgtā atmiņā ir pirmās klases ziema, kad sniega kupenas bija mazās meitenes augumā un tās izbrist nebija pa spēkam, tāpēc

nācās doties atpakaļ uz mājām. Vecajā skolā meitene nomācījās piecus gadus.

Madlienā pamazām tika būvēta jaunā skola. Kā bērni gaidīja, kad to atvērs! Tā gribējās sajūst plašās un gaišās telpas! Inese klusībā priecājās, ka nevajadzēs vairs mērot garo ceļu uz veco skolu. 1972. gada 1. septembris bija satraucošs brīdis gan skolēniem un skolotājiem, gan vecākiem un visiem madleniešiem, jo savas durvis vēra jaunā Madlienas vidusskola. Inese te mācības turpināja 6. klasē. Meitene atmiņas, ka pie mācību iestādes skolēni kā piemiņu stādīja rozes.

Jaunajā skolā dzīve bija interesanta un dažādu iespēju pilna. Īpašs prieks bija par lielo un plašo sporta zāli. Paldies brīnišķīgajam fizikultūras skolo-

tājam Andrim Šrāderam, kurš mazajā meitenē saskatīja sportistes talantu un iedrošināja, mudināja to attīstīt. Skolotāja A. Šrādera vadībā skolēni apguva visus sporta veidus – basketbolu, volejbolu, akrobātiku, vingrošanu mūzikas pavadījumā (skolotājs pats spēlēja), vingrošanu, slēpošanu un slidrošanu u.c. Sports un kustīgs dzīvesveids, ko Inese saņēma mantojumā no Madlienas vidusskolas, vēlāk kļuva par neatņemamu dzīves sastāvdaļu, par to viņa saka lielu paldies Andrim Šrāderam.

Inese ne tikai sportoja un piedalījās sacensībās, viņa rosīgi iesaistījās skolas dzīvē – čakli mācījās, bija gan zvaigzņītes, gan pionieru vienības vadītāja, gan komjaunatnes organizācijas sekretāre. Inese piedalījās aģitbrigādē, dziedāja un dejoja. Viņa darbojās arī jauniešu klubā, kurā spēlēja teātri, apmeklēja deju kursus. Skolēni bija patstāvīgi, saliedēti, draudzīgi, daudz ko paveica bez pedagogu palīdzības.

Pateicoties padomju saimniecības „Madliena” direktoram Jūlijam Beļavniekam, skolēniem bija iespēja pavašarī, vasarā un rudenī strādāt, doties talkās, lai nopelnītu skolas naudu un varētu braukt ekskursijās. Skolēniem bija iespēja aizceļot uz Ukrainu, Armēniju un citām PSRS draudzīgajām republikām. Par Madlienas vidusskolu Inesei ir palikušas pozitīvas un gaišas atmiņas.

1978. gadā Inese Rubene absolvēja Madlienas vidusskolu ar labām un teicamām sekmēm. Kur mācīties tālāk? Skolotāji saskatīja jaunietē pedagoga talantu,

Turpinājums 7.lappusē

labas organizatora dotības, prasmi komunicēt ar cilvēkiem, apzinīgumu un godprātību, tāpēc Inesei ieteica apgūt skolotājas profesiju. Jaunietei gan pašai tuvāka bija ģeogrāfija, tā bija iespēja apceļot Padomju Savienību, pat doties uz tālo Kamčatku. Ineses gala lēmums tomēr bija studēt Viļa Lāča Liepājas Valsts pedagoģiskajā institūtā, izvēloties specialitāti – pirmskolas pedagoģija un psiholoģija. Četrus gadus jaunieta aizvadīja Liepājā, un tad sākās patstāvīgās darba gaitas. Ļoti daudziem augstskolas absolventiem nācās strādāt tur, kur norīkoja. Tā kā Inese institūtu beidza ar izcilību, viņa varēja izvēlēties, uz kuru Latvijas vietu labāk doties, protams, gribējās būt tuvāk pie dzimtās Madlienas. 1982. gadā viņa sāka strādāt Ogres dārzkopības izmēģinājuma stacijas bērnodārzā „Ābelīte” par metodiķi, vēlāk bija Ogres rajona metodiskās apvienības metodiķe, audzinātāja logopēdiskajā grupā (bērniem ar runas traucējumiem). Taču, lai darbs būtu kvalitatīvāks, Inese nolēma, ka ir papildus jāmācās. 1997. gadā viņa uzsāka studijas LU Pedagoģijas un Psiholoģijas fakultātē, iegūstot gan ba-

kalaura, gan maģistra (klīniskā psihologa) grādu psiholoģijā. Viens no Ineses moto: „Neapstāties pie sasniegtā, meklēt ko jaunu, jo dzīvē viss nemitīgi mainās.” Nākamais solis bija ceļš uz Viļņas Universitāti, lai apgūtu profesionāla psihodinamiskā psihoterapeita specialitāti.

Šobrīd Inesei Rūtiņai ir sava privātprakse gan Rīgā, gan Ogrē. Viņa ir psihoterapeite. Jau astoņus gadus strādā par psihologu arī Ogres novada sociālā dienesta krīžu centrā „Laipas”, kur palīdz vardarbībā cietušajiem bērniem, raksta atzinumus. Inese joprojām vēlas sevi attīstīt, pilnveidoties, tāpēc ir vēlme apgūt svešvalodas, kas ļautu strādāt par psihoterapeiti arī Eiropas Savienības valstīs.

Ineses Rūtiņas lepnums ir viņas nu jau pieaugušie bērni. Meita Santa ir beigusi Banku augstskolu un darbojas finanšu sistēmā. Dēls Reinis ir absolvējis Rīgas Tehnisko universitāti, apgūstot būvinženiera specialitāti, strādā privātajā sektorā. Bērnos Inese redz savu turpinājumu, jo viņi ir pārmantojuši to vērtību sistēmu, ko bērniībā un jaunībā ir saņēmuši no vecākiem. Gan

dēls, gan meita ir sirsnīgi, godīgi, strādīgi un ar lielu atbildību veic uzticēto, gādīgi vecāki saviem bērniem. Prieku un gandarījumu rada četri mazbērniņi, lielākais no viņiem, kuram ir 7 gadi, rudenī uzsāks skolas gaitas.

Lai smeltu spēku dzīvei un darbam, Inese daudz ceļo. Ceļošana dod brīnišķīgu relaksāciju un enerģiju. Viņa ir bijusi gan Kiprā, gan Izraēlā, gan Skotijā, gan Norvēģijā, gan daudzās citās valstīs. Ikdienas spēka avots ir kustīgs un veselīgs dzīvesveids. Vismaz trīs reizes nedēļā Inese atrod laiku sporta aktivitātēm. Viņa labprāt nūjo, brauc ar velosipēdu, skrituļo, ziemā slēpo, piedalās masu slēpojumos. Inesei ļoti patīk pirts un tās rituāli, tie relaksē, attīra, nomierina nogurušo prātu un ķermeni. Prieku sagādā svētki un kopā būšana ar bērniem un mazbērniem.

Savai Madlienas vidusskolai viņa novēl možu garu, izturību un enerģiju, kā arī reiz piedzīvot to, ka atkal darbojas peldbaseins.

*Materiālu apkopēja skolotāja
Zinta Saulīte*

Darbs kā izaicinājums ko sasniegt un attīstīt

Jānis Pētersons ir Madlienas vidusskolas 1981. gada absolvents (7. izlaidums). Viņa dzīve ir bijusi iespēju un izaicinājumu pilna – sevi pierādīt, darboties un attīstīt to vidi un vietu, kurā strādā. Jānis ir bijis fizikultūras skolotājs, Strenču vidusskolas direktors un šobrīd Strenču novada domes priekšsēdētājs.

Jāņa Pētersona (1962) dzimtā puse ir Laubere. Tur, jaunajā Lauberes pamatskolā, viņš 1970. gada 1. septembrī uzsāka savas skolas gaitas. Bija gan oktobrēns, gan pionieris, gan arī komjaunietis. Allaž aktīvi sportoja, neizpalika arī dziedāšana korī un dejošana. Ar Madlienas vidusskolas skolēniem pirmo reizi iepazinās kādā taurētāju, bundzinieku nometnē, kas notika Ogres rajona Rembatē. Atmiņā palicis Ojārs Atslēdžiņš, Ingrida un Ainārs Caunes.

Pēc Lauberes pamatskolas absolvēšanas J. Pētersons turpināja divus gadus izglītoties Murjāņu sporta ģimnāzijā.

Turpinājums 8. lappusē

Jauno puisī saistīja visi sporta veidi, taču vislabākos rezultātus valsts mērogā viņš uzrādīja skriešanā, veicot vidējās distances. Patika volejbols, rokassbumba. Uz Madlienas vidusskolu Jānis atnāca 1980. gadā – pēdējā vidusskolas klasē. Jaunietim ļoti patika klases kolektīvs, kurā mācījās gudri un darbīgi skolēni. Klases audzinātāja bija Valentīna Caune. Madlienā bija viss: laba sporta zāle, stadions, peldbaseins, šautuve, internāts, estrāde, kultūras nams. Jānis to arī centās izmantot un izbaudīt, īpaši jau sporta aktivitātes. Tā kā uz dzimtajām mājām katru dienu izbraukāt nevarēja, puisis mitinājās skolas internātā, par kuru palikušas jaukas un gaišas atmiņas.

Vidusskolas klasē bija divdesmit viens skolēns. Jānis atceras stingro un prasīgo latviešu valodas skolotāju Dzidru Megi, kura bieži viņu izsauca. Ja jauno mācību vielu nebija kārtīgi apguvis, nācās palikt pēc stundām. Kaut Madlienas vidusskolā Jānis mācījās tikai vienu gadu, tomēr šo laiku atceras kā skaistu un rosīgu, ar labiem un sirsnīgiem cilvēkiem līdzās, ar tematiskiem un interesantiem klases vakariem, ar romantisko ballīšu laiku.

Tālāk ceļš uz Latvijas Valsts fiziskās kultūras institūtu, uz kuru devās studēt arī citi Madlienas vidusskolas absolventi, piemēram, Māris Šrāders, Aldis Apsītis. Augstskolā aizritēja četri gadi, te notika dažādas aktivitātes, bija jāievēro stingra disciplīna, daudz jāmācās – fizika, ķīmija, bioloģija. Protams, paralēli bija treniņi un sacensības. Jānis uzskata, ka augstskola labi sagatavoja studentus tālākajai dzīvei un karjeras izaugsmei. Savu pirmo skolotāja praksi viņš veica Madlienas vidusskolā pie fizikālās skolotāja Andra Šrādera.

Kad pabeigts institūts, jāsāk no-

pietni strādāt. Jānis ļoti negribēja iet armijā. Bija divas iespējas – vai nu strādāt Suntažu internātskolā, vai Valkas rajona Ēveles pamatskolā par fizikālās skolotāju. Tā kā Ēvelē piedāvāja pilnu slodzi un vēl dzīvokli, tad Jānis izvēlējās no dzimtajām mājām tālāku vietu, bet ar zināmu komfortu un labu atalgojumu. Lai aizbrauktu uz Lauberi, bija jāmēro 130 km. Ēveles pamatskolā jaunais skolotājs nostrādāja 12 gadus.

1997. gadā Jānis Pētersons pārcēlās uz dzīvi Strenčos. Kā skolotājs te nokļuva? Strenčos 1992. gada ugunsgrēkā cieta pamatskola, nācās domāt par jaunas skolas celtniecību. Izglītības iestādei bija nepieciešams direktors – Jānis Pētersons pieteicās, un viņu izvēlējās. 1997. gada augustā sākās darba gaitas Strenču pamatskolā, paralēli notika jaunās skolas būvniecība, kurā J. Pētersons kā direktors aktīvi iesaistījās. Jauno ēku nodeva trijās kārtās, pēc katra korpusa sakārtošanas tajā sākās rosīga skolas dzīve. Atklāja sporta kompleksu, vēlāk internātu un treniņzāli. Jānim tas bija interesants un spraigs darba periods, nomainījās skolotāju kolektīvs, viss bija it kā jāsāk no jauna, mācību iestāde ieguva arī vidusskolas statusu. Darbs Strenču vidusskolā bija kā izaicinājums sev, saviem spēkiem un varēšanai. Rosīgo Jāni Pētersonu ievēroja un novērtēja. Jau strādājot Ēveles pamatskolā par fizikālās skolotāju un pēc tam Strenču vidusskolā par direktoru, viņš bija deputāts un pārzināja novada ekonomisko, sabiedrisko un kultūras dzīvi.

2009. gadā Jānis Pētersons startēja Strenču novada pašvaldības vēlēšanās, un tika ievēlēts par domes priekšsēdētāju. Tas bija atkal jauns izaicinājums, jo Strenču novadu izveidoja 1. jūlijā, apvienojot Strenču un Sedas

pilsētas un Plāņu un Jērcēnu pagastus. Jānim patika darboties, būt attīstībā un kustībā, un, esot jaunizveidotā novada domes priekšsēdētāja amatā, viņš daudz paveica infrastruktūras sakārtošanā, kultūras izaugsmei un kultūrvēsturisku vietu sakopšanā. Līdzās allaž bija un arī šobrīd ir labi un atsaucīgi kolēģi, kas dod spēku un enerģiju darboties.

Ar ko Strenču novads ir īpašs? Vispirms jau Strenči ir Gaujas plostnieku galvaspilsēta ar senām tradīcijām un aktivitātēm mūsdienās. Pilsētā atrodas psihoneiroloģiskā slimnīca, kurā var aplūkot arī muzeju. Strenčos ir otrs vecākais tilts Latvijā, seno laiku ūdens tornis. Vietējie lepojas ar skaisto bibliotēku, ko sauc par savu Gaismas pili. Akciju sabiedrība „Seda” ir viens no lielākajiem kūdras ražotājiem. Strenču novadā ir daudz mežsaimniecības, kokapstrādes uzņēmumu, ir prasmīgi zemnieki un mājražotāji. Kaut novads ir neliels – 3745 iedzīvotāju (uz 01.01.2015.) – tajā ir gudri, uzņēmīgi un čakli ļaudis.

Strenču novadā ir dzīvojuši un darbojušies ievērojami cilvēki – fotogrāfs Dāvis Spunde, dzejnieks Jānis Ziemeļnieks, rakstnieki Jānis Kārklīšs, Zeiboltu Jēkabs, Pēteris Ērmanis, komponists Artūrs Maskats, operdziedātāja Inga Šļubovska.

Jānis Pētersons ir darba cilvēks, kaut pats apgalvo, ka neko īpašu nav paveicis, vienkārši dara to, kas patīk, sniedz gandarījumu un dod dzīvei jēgu. Madleniešiem un vidusskolai viņš novēl to gaišo pagātnes atmiņu sajūtu, kāda viņam ir par skolā pavadīto laiku, lai tāda tā ir arī šodien tiem cilvēkiem, kas tur mācās, dzīvo un strādā.

*Materiālu apkopēja skolotāja
Zinta Saulīte*

Ja ticēsim!

Galvenais ir saprast, ka es spēju izdarīt vairāk un labāk, tad arī rezultāti būs labi un ļoti labi.

Madlienas skolēni šai gadā spēja piedalīties 34 sporta pasākumos, kas sastāvēja ar vieglatlētiķi. Treniņos un sacensībās gājis ir visādi, bet gala rezultāts ir labs. To var secināt, atskatoties uz sasniegtajiem rezultātiem republikas mēroga sacensībās.

Labākos 6 sportistus, kas izcīnījuši medaļas LR skolēnu vieglatlētikas

sacensībās, mēs redzējam Ogres novada sportistu apbalvošanas pasākumā maija mēnesī.

Šā gada galvenās sacensības bija Latvijas Jaunatnes olimpiāde no 4.-6. jūlijam Valmierā. Madlienas skolēni šeit izcīnīja 2 medaļas: Streilis Lauris 5 km soļošanā 2.vieta, Dātava Alise 4x400m stafetē 3. vieta. Kriškāns Rainers 4x400m stafetē 6.vieta. Labi rezultāti arī Praličam Eduardam tāllēkšanā un Kļaviņai Mārai šķēpa mešanā.

Lai to visu izdarītu un sasniegtu liels paldies jāsaka vecākiem par sapratni un atbalstu.

Liela pretimnākšana un nekā neaizliegšana no skolas vadības puses. Madlienas pagasta pārvaldei paldies par uzdrīkstēšanos stimulēt labākos gada sportistus. Nākošā mācību gadā turpināsim aizsāktos darbus, tad Madlienas vārdu dzirdēsim vēl vairāk.

*Sporta skolotājs
Jevgēņijs Liepa*

Madliena ceļā uz priekšu un attīstību!

Kavējoties atmiņās par tikko aizvadītajiem Madlienas pagasta svētkiem.

Laiks iet uz priekšu un Madliena tam līdzī. Vēl pāris dienas atpakaļ tika aizvadīti 8. Madlienas pagasta svētki un Madlieni apritēja 577 gadi. Šobrīd svētku organizatoru komanda var atviegloti uzelpot, jo ir paveikts viens no gada lielākajiem uzdevumiem, kam gatavojamies jau no janvāra mēneša. Bet kā jau radošiem cilvēkiem, sirds un prāts neļauj ilgi kavēties atmiņās un jau rosina idejas un plānus nākamajiem svētkiem, kas tiks veidoti izvērtējot aizvadītos svētkus un paņemot no tiem labāko, tā pamazām attīstoties.

Ar gaišām atmiņām un lielu kopības sajūtu, es domāju, ka daudzi atcerēsies 31. jūlija vakaru - Madlienas pagasta svētku ieskaņu. Izjūtas nevar aprakstīt, bet tās labās sajūtas mēs vēlētos, lai Madlienas iedzīvotāji un svētku viesi paglabā pie sevis, un nākamajos pagasta svētkos, savās sirdīs atnes atpakaļ.

Atmiņās uzburot svētku pirmās dienas spilgtākās ainas, acu priekšā stāv kokos sakārtie krāsainie bērnu darinātie lukturiši, kas degot nakts melnumā, ne tikai izgaismojās kā kreļļu virtenes, bet arī radīja pasakaini romantisku un mājīgu gaisotni. Šādā, tikai vasaras vakaram raksturīgā fonā, norisinājās Madlienas svētku nakts programma ar deju nakts maratonu, kurā piedalījās 8 līnijdeju kolektīvi, "Slīdes" video klipiem par Madlienu un nakts kino ar latviešu klasiku - Jāņa Streiča filma "Limuzīns Jāņu nakts krāsā". Vakars noslēdzās pēc divpadsmitiem, kad Madlienas debesis izgaismoja nevis zvaigznes, bet 50 degošas, krāsainas gaisa laternas. Debesīs palaistās 50 laternas simbolizēja Madlienas kultūras nama 50- tās jubilejas gadu. Bet, pilnīgi negaidot, laternu laišanas brīdī, palīgā saskrēja visa nakts viesu kompānija, un gandrīz katrs varēja palaist gaisā savu laternu, kas noteikti līdzī aiznesa kāda lūgumu vai sapni. Svētku organizatoriem tas deva iespēju paiet malā un uz brīdi apstāties, lai to redzētu no malas. Tas bija vislielākais gandarījums, jo cilvēku sejās mēs saskatījām patiesu prieku.

Ir cerība, ka 31. jūlija naktī, gaisā palaistie sapņi un lūgumi piepildīsies, jo Madlienas iedzīvotāji, pagasta zeme

un svētki jau to iesākumā saņēma Dieva svētību, caur svētku svētbūdi, ko vadīja Rīgas Sv. Marijas Magdalēnas baznīcas priesteris Andris Kravalis. Svētbūdis ir neatņemama un skaista tradīcija mūsu pagatsa svētkiem. Pati Madlienas baznīca ir neatņemama vērtība pagastam, kas sevī glabā senus vēstures noslēpumus un katreiz ieejot tajā, ieraugot altāri un baznīcu ziediem izpušķotu, pārņem īpaša svētku sajūtu. Tajā mirklī sarunas piekļūst un mūsu sirds sāk klausīties. Es atļaujos domāt, ka visi baznīcā klātesošie sajuta sirds savīļojumu, esot kopā svētbūdi, un guva vēl nedzirdētu un augstvērtīgu muzikālu baudījumu no svētku atklāšanas koncerta, ko sniedza jauktais koris "Madliena" un Latvijas zemesardzes koris "Stars" ar aizkustinošu koncertprogrammu. Uz šāda pacilājošā sajūta viņa aizritēja Madlienas svētku pirmā diena.

Svētku otrā diena bija pārbaudījums daudziem. Pirmo reizi notiek nebijušas izmaiņas, kad kapusvētki norisinās Madlienas svētku ietvaros. Svētku organizatori, protams, ir sadzirdējuši iedzīvotāju neapmierinātību ar notiekošajām pārmaiņām un mēs nespējam uz to noskatīties vienaldzīgi, tāpēc šis jautājums tiks risināts. Jau pēc svētkiem notika kultūras nama vadītāju sapulce kopā ar pagasta pārvaldes vadītāju, kurā tika apspriests jaunais Madlienas svētku modelis. Jāatzīst, ka svaru kausi par aizvadītajiem svētkiem ir "50 uz 50" un šis jautājums paliek

atklāts. Tāpēc šobrīd nevienam nav jālauza galva un mēs aicinām paskatīties uz Madlienas svētku otro dienu ar gaišu skatu. Arī šī diena, neskatoties uz to, ka svētku programmā, dažādu nenovēršamu iemeslu dēļ, atcēlās vairākas svētku pozīcijas, tā tomēr bija prieka pilna svētku diena. Es domāju, ka visiem garšoja tradicionālā zupa, kā pārsteigums bija zemessardzes prezentācija un izbraucieni ar tanku, bērni uz asfalta izkrāsoja Madlienas vārdu, izlūkājās pa atrakcijām un kultūras nama kolektīvi atkal pulcēja skatītājus laukumā pie kultūras nama uz koncertu. Kā jau visa diena, arī balle sagādāja pārsteigumu, kas gala rezultātā nemaz

netraucēja. Īsi pēc desmitiem sāka līt lietus stundas garumā. Skats bija fantastisks, aktīvākie dejojāji nelikās traucēti un lietus lāsēm sitoties pret estrādes dēļu grīdu visi dejoja un priecājās līdz četriem rītā.

Lietus šajā vasarā mums visiem ir pārsteigums, ar kuru arī Madlienas svētkiem bija jāreķinās. Bet izskatās, ka lietus netraucēja netikai dejojājiem, bet arī puķu paklāja strādīgajai delegācijai, kas visu dienu rosījās veidojot greznāko pagasta rotājumu. Ziedu paklājam lietus, protams, nāca par labu un vēl šodien tas rotā Madlienas centru. Man šķiet, vēl nekad es neesmu redzējusi tik rosīgu Madlienu, kā šajā lietainajā dienā. Lietus varēja līt vai nelīt, it kā nepamanīts, katrs tik un tā darīja savu darāmo un gāja tur kur jāiet. Viss centrs bija cilvēku piepildīts. Arī svētku organizatori līdz pēdējam brīdim neatmeta cerību, ka svētkus varēs atklāt arī pie svētku vārtiem, jo vakarā lietus nelīs. Un tā arī notika un svētki varēja sākties... Tā arī, mīļie madlienieši, mēs vēlētos jums lūgt skatīties uz priekšu nepametot cerību, ka viss sakārtosies...

Vēlreiz sakām paldies visiem, kas palīdzēja veikt svētku sagatavošanās darbus un pateicamies ikvienam, kas pieņēma izaicinājumu un ticēja, ka Madlienas svētki izdosies.

Elīna Daugerte
Madlienas kultūras nama
pasākumu organizatore

Foto- Slīde (www.slide.lv)

15.AUGUSTĀ

Programmā:

9:00-9:30 - Reģistrācija

9:30 - Sporta svētku atklāšana

10:15 - Tautas skrējiens

11:45 - Komandu sporta spēles:

- Pludmales volejbols (3:3)
- Strītbols (3:3)
- Florbols (3:3+vārtsargi)

12:00 - Netradicionālie un izklaides sporta veidi

- Šautriņu mešana
- Zābaka mešana
- Spēka stafete
- Virves vilkšana
- „Čempions boksa”
- „Ātrāk, augstāk, tālāk...”
- „Plunkšķis”
- „Jo vairāk – jo labāk”
- „Lielie okulāri”
- Stafetes pirmsskolas bērniem un jaunāko klašu skolēniem

22:00 - Diskoballe

Būs piepūšamā pilsētiņa bērniem bez maksas

Dalības maksa: 1999.gadā dzimušajiem un vecākiem – 2EUR,

2000.gadā dzimušajiem un jaunākiem – BEZMAKSAS.

Ar vienu aproci drīkst piedalīties visās disciplīnās.
Informācija pa tālruni: 26516185

22.AUGUSTĀ

Madlienā, kempingā „Forsteri”

Dienas kārtība:

9.00 – izbraukšana no Madlienas centra uz Plāteres silu;

9.30 – 10.30 – Pasākuma atklāšana laivotāju atpūtas vietā „Stāvais krasts”, instruktāža drošībai un dienas izklāsts.

pirmais komandas uzdevums;
pirmais ekstrēms – tikt upē un laivā.10.30 – 13.00 – laivojums ar uzdevumiem;
„ Stāvais krasts” -Vērenes tilts;
Vērenes tilts – „ Forsteri” ;

13.00 – 14.00 – pusdienas komandu dalībniekiem;

14.00 – 16.00 – komandas stafetes ;

Pajūga vilkšana;
Alpīnisms līdzenā vietā;
Sarežģītais uzdevums:
Plurkšķis, u.c. nopietnas lietas
Ekstrēmās dejas [iepriekš sagatavots komandu priekšnesums];

16.00 – 18.00 – Ekstrēmais posms;

18.30 – apbalvošana;

Mūzika, dejas, dienas retrospekcija uz ekrāna, ugunskurs..

Komandas piesakās visu laiku līdz 10.augustam.

OJĀRS 29204753

DACE 29173564

Komandai dalības maksa 15 eur.

Komandai vajag savu identitāti un minimāli 3 cilvēkus.

Atbalsta: Ogres novads

Jau pusgadsimta divi bērzi šalc,
No sulu brieduma un plauksmes apreibuši
Un nebeidz tie pēc pavasariem alkt
Kaut tagad tiem jau birze apkārt saaugusi.

**SVEICAM AUSMU SKAIDRĪTI UN ARNOLDU
ŪBELŠUS ZELTA KĀZĀS!**

Meitas, mazdēli, znots, radi no VĒRENES, Krapes,
Ērgļiem, Alūksnes, Siguldas un Rīgas.

**KULTŪRAS NOTIKUMI
MADLIENAS KULTŪRAS NAMĀ**

Informācija: 65039166;
e:pasts: elina.daugerte@ogresnovads.lv

7.un 14.augustā plkst. 23:00

Laukumā pie kultūras nama
ĀRA KINO
Ieeja bez maksas
Nelabvēlīgu laika apstākļu gadījumā kino nebūs.

15.augustā plkst. 9:30

Madlienas vidusskolas teritorijā
SPORTA SVĒTKI

plkst. 22:00 Madlienas estrādē
DISKOBALLE

Piedāvā Dj. E.Damanis
Ieeja- 2,-€
(sporta svētku dalībniekiem ieeja bez maksas)

No 21.jūlija līdz 21.septembrim

Madlienas kultūras nama foajē
fotogrāfa **Mārtiņa Oša**
Fotoizstāde "**MADLIENAS DIENAS**"

No 1.augusta līdz 1.oktobrim

ODIVI foajē
Fotoizstāde "**MADLIENA TAG UN TAGAD**"
Piedāvā SLĪDE (www.slide.lv)

Skrējiens "Veselības aplī"

no 1.maija līdz 1.oktobrim

otrdienās plkst. 18:00

Madlienas vidusskolas stadionā.

Labprāt pieņemšu jūsu makulatūru:

- * vecos žurnālus,
- * avīzes,
- * grāmatas,
- * katalogus,
- * kartonus.

Aizbraukšu pakaļ Jums izdevīgā laikā un vietā.

Sazvanīsimies pa tālruni - 26474895.

Līdzjūtības

*Es aizeju un tomēr palieku -
Gan baltā saulē, gan zilajā jūrā,
Gan šalcošā vējā - es esmu pie jums.
(Ā. Elksne)*

**Izsakām visdziļāko līdzjūtību mūsu kolēģēm Dacei un
Inesei ar ģimeni un skumju brīdī esam kopā
ar Jums, opīti aizsaulē aizvadot.**

Pansionāta "Madliena" kolektīvs.

*Nekāda ceļveža, nedz gaismas nepazīnu
Kā tikai to, kas dega manā sirdī.
Tā - mana ceļa zvaigzne,
Kas ved drošāk nekā dienvidsaule
Uz gaišo laimes krastu,
Kur savā mīlestībā sagaida Viņš mani.
(sv. Jānis)*

**Dziļi skumstam, zaudējot Osvaldu Cini, un
izsakām līdzjūtību piederīgajiem.**

*Madlienas kultūras nama kolektīvs un
Jauktais koris "Madliena"*

*Ar mūžiem tāpat kā ar svecēm -
Deg, kamēr nopūš vējš.
(V.Kokle - Līviņa)*

**Izsakām visdziļāko līdzjūtību Osvalda Ciniša ģimenei, viņu
mūžībā pavadot.**

Kaimiņi „Viršos”

Madlienas pagasta pārvaldes informatīvā lapa. Tirāža 300 eks. Iespiesta SIA "Tipogrāfija Ogrē".
Iznāk katra mēneša pirmajā nedēļā. Materiāli nākamajam numuram iesniedzami līdz katra mēneša 27. datumam.

Redaktors-Mareks Liepa; e-pasts: manamadliena@inbox.lv
Adrese: Madlienas pagasta pārvalde. Tālruni: 65039085, 65039185.
Par publicētajiem faktiem un uzskatiem atbild raksta autors.
Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar raksta autora viedokli.

